

gøres ud fra en samlet vurdering af både formelle og materielle elementer, om medierne opfylder betingelserne for at komme ind under medieansvarsloven, herunder særligt om nyhedsformidling kan ligestilles med den formidling, der foretages af den trykte presse eller af radio og tv, og som begrunder reglerne om et særligt redaktøransvar.

Medieansvarsudvalget fandt samtidig, at det jævnlige vil kunne være vanskeligt at afgøre, om elektroniske medier opfylder de kriterier, som følger af lovens § 1, nr. 3. Det var medvirkende til, at udvalget anbefalede, at de pågældende elektroniske medier, som ønsker at være omfattet af det særlige ansvarssystem, skal lade sig registrere hos Pressenævnet.

Med denne anmeldelsesordning sikres det også, at en krænket borger har nem adgang til at finde ud af, hvem et søgsmål kan rettes mod. Anmeldelseskravet tjener samtidig det meget væsentlige formål, at eksempelvis en netavis herved tvinges til at oplyse, hvem der er ansvarlig redaktør. Det er jo en forudsætning for, at der kan pålægges et ansvar efter det særlige system i medieansvarsloven.

Med beslutningsforslaget ønsker forslagsstillerne at udvide kredsen af medier omfattet af medieansvarsloven. Forslagsstillerne foreslår derfor, at anmeldelseskravet ophæves, så elektroniske informationssystemer automatisk er omfattet af loven, hvis betingelserne i lovens § 1, stk. 3, er opfyldt. Samtidig foreslår forslagsstillerne, at området for § 1, nr. 3, udbygges og præciseres.

Kl. 14.05

Jeg må forstå denne del af beslutningsforslaget sådan, at forslagsstillerne ønsker, at flere medier end i dag skal være omfattet af medieansvarsloven. Om dette i givet fald skal ske ved at fravige medieansvarslovens krav om, at stoffet periodisk skal udbredes til offentligheden, eller kravet om, at der skal være tale om nyhedsformidling, står dog ikke klart.

Efter regeringens opfattelse er forslaget ikke hensigtsmæssigt. En udvidelse af kredsen af medier, der skal være omfattet af medieansvarslovens objektive redaktøransvar, til at omfatte medier, der ikke har en nyhedsformidlende opgave, vil for mig at se betyde en udvanding af det særlige medieretlige ansvarssystem. Der er netop tale om et helt særligt og unikt ansvarssystem, og vi bør derfor ikke blot lade alle andre medier af vidt forskellig karakter være omfattet heraf.

Der findes elektroniske medier, som fuldstændig kan ligestilles med de traditionelle medier, og som derfor bør være omfattet af medieansvarslovens ansvarssystem af hensyn til pressfriheden og yttringsfriheden.

Der findes imidlertid også ganske mange elektroniske medier, som på ingen måde kan ligestilles med de traditionelle medier, og hvor det absolut ikke er hensigtsmæssigt at lade medieansvarsloven finde anvendelse. Det gælder f.eks. de såkaldte debatfora på internettet, hvor det hverken vil være hensigtsmæssigt at begrænse kredsen af ansvarlige personer eller at indføre et objektivt ansvar for en såkaldt redaktør, som jo ikke har nogen mulighed for at bestemme indholdet.

Jeg mener heller ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at revidere anmeldelseskravet i medieansvarslovens § 8. Denne ordning bygger på, at de medier, som er omfattet af lovens § 1, nr. 3, selv har en klar interesse i at blive omfattet af lovens ansvarssystem, og at de pågældende medier, i forbindelse med at de anmelder sig over for Pressenævnet, samtidig tvinges til at udpege en ansvarlig redaktør.

Forslagsstillerne har som begrundelse for ønsket om at ophæve anmeldelseskravet i loven bl.a. henvist til, at man herved undgår, at nogle medier spekulerer i at undgå at blive omfattet af loven. Jeg tror ikke, at nogen medier, der opfylder betingelserne for at være omfattet af det særlige medieansvar, kan have en reel interesse i ikke at være omfattet af medieansvarsloven. Medieansvarsloven opstiller jo netop et mere gunstigt ansvarssystem for medierne for at sikre samfundsdebatten gode vilkår.

Hvis et medie er omfattet af medieansvarsloven, begrænses kredsen af personer, der kan drages til ansvar. Hvis mediet derimod ikke er omfattet af medieansvarsloven, kan principielt alle personer, der har medvirket til udbredelsen af f.eks. en artikel, blive ansvarlige. Kredsen af personer, der risikerer at blive gjort ansvarlige for mediets indhold, er således langt større, hvis mediet ikke er omfattet af medieansvarsloven, og mediet vil derfor ikke kunne fastholde den redaktionelle uafhængighed ved at henvise til, at kun den ansvarshavende redaktør som udgangspunkt er ansvarlig.

En yderligere begrundelse for ophævelse af anmeldelseskravet er ifølge forslagsstillerne, at man derved kan undgå, at Pressenævnets mulighed for at kunne behandle klager over et medie for at have handlet i strid med god pres-